

שיימחה וקוץ בנה

כמלון באזול, באולם שמחות רגיל. הפעם באו כולם: גם הסבתא, גם האמא, גם הרודה. גם חבריו הקרובים, אריק איינשטיין ואורי זוהר, שבשבילו הוכן אוכל יותר כשר מכשר: "ממטעמי מיטבחה של אמא, שרותי קייטרינג לכל אירוע, בהשגחת הגר"ש קרליץ שליט"א. שמוליק קראוס ישב, לא שתה, הקשיב לשירים של עצמו, מהימים ההם. רותי, המארחת, קבעה שבכל מהלך

כל ילד זוכה במסיבה ביום הבר-מיצווה שלו. אבל לי אישכסית זכה כשתי מס' בות, בזו אחר זו. רוב האנשים שכאו לאחת מהן, או גם לשתיהן, לא ידעו את הסיבה לריבוי זה של שימחה. לא היתה זאת סיבה משמחת דווקא. במישפחת אישכסית עבר חתול שחור בין האמא והרודה. כאשר עלה לי אישכסית, בנו של משה

רותי במסיבה ב"באזול": עם לי, בין קראוס ואיינשטיין

צביה (מימין) ורותי (משמאל): מול טוב, אבל...

הערב יושמעו רק שיריהם של אורחיה. יודעידבר ציפו בדריכותמה למה שיקרה כאשר תבוא צביה. היא ביכחה את גיטתה, חיבקה את לי, ויותר לא נפגשו דרכיהם באולם. הקרירות בין שתי הנשים נובעת מזה שכל אחת מהן רואה את עצמה כשומרתי-הגחלת של מויש'לה אישכסית, הענק טובי-הלב, שנפטר לפתע מדום-לב, בגיל 40 בלבד. צביה ליטמן, אחותו, מנהלת את הקפה במרץ עם

אישכסית המנוח ובן הדור השלישי של מישר פחיתכסית לתורה, היו שם כולם. גם האם, רותי אישכסית, גם הרודה, צביה ליטמן, גם הסבתא, לאה, גם שתי האחיות הקטנות. כולם. גם רבים מיושביכסית היו שם, חבושים כיפות, וכיניהם איכראהים עברי-אלקארר, מורה, עיתונאי ומתרגם, שהוא מוסלמי אתיאיסט. הצרה התחילה אחרי גמר הטכס בבית

צביה במסיבה ב"כסית": עמיקם גורביץ עורך "קידוש"

בנו של משה אישכסית הגיע למיצוות. היו המון ירדים, וגם חתול שחור

בעלה, כפי שניהלה את המקום לפניכיו יחד עם מויש'לה, רואה את עצמה כממשיכת השושלת ומיפעלה. בית-הקפה מפרנס גם את רותי והילדים. ואילו האלמנה, רותי, רואה את עצמה מקופחת בסידור זה. באי כסית וירדייהמישפחה קיוו כי במי סיבה יתאחה הקרע ויתפייסו כל הצדדים. למגינת ליבם, זה לא קרה. ככל זאת היתה השימחה במסיבה רבה, חברים שרכו בשנה האחרונה השלימו זה עם זה, צביה התחבקה עם יבי ושמוליק שעזבו את כסית והכל התרגשו. **צילמה: רחל אבנרי**

הכנסת. ותיקי כסית הוזמנו לחגוג עם בני המישפחה בצהריישובת בקפה כסית, לאכול חמין וקישקע ולהשתתף בקידוש שערך עמיקם גורביץ. הם באו, אך ציפו לשווא לחתך-השימחה. הילד איננו. זה היה עצוב כשביל הסבתא לאה, וגם לוויר תיקים. הם חגגו, אבל קשה לחגוג בכל הלב חגיגת בר-מיצווה, כאשר בריהמיצווה עצמו נעדר. למחרת היום נערכה המסיבה השניה — לא בקפה כסית, שעל שמו נקרא הילד, אלא